

οὕτε μὴν τοι <τοῖς> κατιοῦσι ἐγκαταλέγοντες· ἐπεὶ ἐάν τινι τῶν δύο μερῶν τῶν ἀδελφῶν τὸ γένος ἐπισυνάψωμεν, ἀνάγκη πάντως καὶ τὸ ἕτερον διαμάχεσθαι καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ γένος ἀφέλκεσθαι. καὶ στήσεται λοιπὸν οὐδαμοῦ. ἢ (ἡ?) ἑκατέρου πρὸς ἕτερον ἀμφισβήτησις. διὰ τοῦτο ὡς εἴρηται μέσον τοῦτον παραλαμβάνοντες, ἀπὸ πρώτων ἐξαδελφῶν τῆς τρίτων μέχρι γονῆς τὴν σειρὰν τοῦ γένους ἀδιάλυτον εἶναι ἀποφνόμεθα. τὴν δὲ σεπτὴν παρὰ φύσιν ἀρχὴν ἐξ ἀνάγκης τῆς διαλύσεως τοῦ γένους τιθέμεθα ἐγγράφως ταῦτα καὶ τῷ συνήθει βουλευτηρίῳ ἡμῶν σφραγισθέντα ἐξαπεστάλη.

2) ff. 241 v. – 248 v. Περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων καὶ <κε>κωλυμένων καὶ περὶ διαφορᾶς τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας τῶν τε ἐκ θεοῦ βαπτίσματος καὶ τῶν κατὰ σάρκα ἐξ αἵματος. ἅμα τῶν ἐξ ἐπιγαμίας γνωριζομένων συγγενειῶν. πρώτων καὶ δευτέρων ἅμα καὶ τρίτων συνπενθεριῶν· ἀκολουθῶς γραφέντων ἐν ἐπιτόμῳ· τοῦτο γινώσκειν σε καλῶς <δεῖ> κατὰ τὴν ἀκόλουθον ψῆφον τῆς βαθμίδος καὶ τάξιν τῶν συγγενιῶν ἀκωλυμένων (sic?) προσώπων καὶ μηδὲν σε ληνθάνῃ φιλόπονε καὶ φιλόσοφε.

Ἡ συγγένεια ὄνομα... χρὴ τὸν τοιοῦτον γάμον κωλύεσθαι.

Θεὸς καὶ ἀνέψιός τρίτου ὄντες... τῇ ἐπινοίᾳ λογιζονται.

Ἐχεις ἐν ὀλίγῳ τῶν κεκωλυμένων γάμων καὶ τῶν μὴ τοιούτων τὴν κατάληψιν ἀκριβῶς <καὶ> ἐπιμελῶς ἐγγύψης τούτῳ τῷ βραχυτάτῳ πονήματι. εἰδέναι δὲ ὀφείλεις ὡς ὁ μέγας Βασιλεῖος καὶ τὰ τῆς ἀκριβείας κα(λ) τὰ τῆς συνηθείας. καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οὐ μόνον τὸ ἐπιτετραμμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐπρεπὲς σκοποῦμεν. καθὰ φησὶν ὁ αὐτός. ὅτι οὐ χρὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις σύγχευσιν τῶν ὀνομάτων τῆς συγγενείας εὐρίσκεσθαι.

3) ff. 248 v. – 249 v. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῶν ὑποθέσεων.

Ἐρώτησις. Ποία μετρεῖται πρώτη γενεά.

Ἀπόκρισις. Ἀδελφοὶ ἐξαδελφοὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν... II sunt quæst. et resp., quarum ultimo loco ponitur hæc:

Ἐρ. Παρθένος γυνὴ παιδίον... χειροτονηθῆναι.

Ἀπ. Οὐ χειροτονεῖται διὰ τὴν γυναικα αὐτοῦ, ὅτι δύο ἀνδρῶν ἐγένετο γυνή. cf. cod. Paris. 1317 f. 81 v. – 82 v. Ambros. 868 saec. XVII pp. 1067-1068.

4) ff. 249 v. – 250 r. SS. Apostolorum canones 76, 78, 77, quorum ultimus inscribitur: Κανὼν εὐδομος τῶν ἀγίων ἀποστόλων, et habet appositam Ἑρμηνεία. Ὑπὸ μὲν τοῦ... εἰ ἔχω, quæ est Theod. Balsamonis ad Apost. c. 78 (Rh P, II, 100-101); reliqui vero canones nullam inscriptionem habent.

5) ff. 250 r. – 251 v. Sine titulo sequitur scholium amplissimum eiusdem Balsamonis ad Trullan. c. 32 (Rh P, II, 375-378).

6) ff. 251 v. – 353 v. Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων πατέρων τὸ β' ἐν ἔτει 325 τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδ. ια'. βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς.

Hoc titulo subsumuntur tantum a) canones I-IV, quarum quisque λόγος inscribitur, et b) inscriptio canonis IV: Ὅτι ὁ ἀφορίζων τινὰ παραλόγως τῇ ταῦτοπαθείᾳ ὑπόκειται.

7) ff. 253 v. – 254 r. Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης